

Matteüs 25: 1-13

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

We willen vanmorgen met elkaar nadenken over een bekende gelijkenis. De gelijkenis van de tien jonge meisjes. De 'oude' vertaling sprak over de gelijkenis van de tien maagden. Vroeger was dat hoegenaamd hetzelfde, maar tegenwoordig helaas niet meer. Maar daar willen we het nu verder niet over hebben.

Sommige lezers zijn snel klaar met deze gelijkenis. Die vijf domme meisjes hadden maar moeten geloven en dat ze dat niet doen is hun eigen schuld. Maar als we verder kijken, is het toch niet zo eenvoudig.

Jezus vergelijkt het Koninkrijk van de hemel met tien jonge meisjes. Alle tien horen ze dus op de een of andere manier bij de Koninkrijk, alle meisjes behoren bij de kerk. Daarmee komt het geheel gelijk op spanning te staan. Het gaat niet om kerkmensen en niet kerkmensen. Nee, de gelijkenis gaat over ons als kerkmensen.

Toch wel schokkend als er onder ons mensen zitten die met de dwaze meisjes vergeleken kunnen worden. Laten we eerst nog eens verder kijken naar de gelijkenis. Het beeld dat Jezus gebruikt is dat van een huwelijk.

De huwelijksluiting gebeurde vaak 's nachts en het was gebruikelijk toen dat de bruidegom met tien jonge mannen naar de bruid ging. De bruidegom en de jonge mannen werden dan opgewacht door tien jonge vrouwen die met hun lampen de bruidegom de weg naar de bruid wezen.

Dat is het beeld. Maar in de gelijkenis die Jezus vertelt, zijn er vijf meisjes dwaas. Wat is het verschil tussen de dwaze en de niet dwaze meisjes. Het verschil zit in de olie. De dwaze meisjes hebben alleen olie in hun lamp meegenomen, maar de wijze meisjes hebben ook nog een extra kruik met olie bij zich.

De jonge vrouwen trekken er zo op uit de bruidegom tegemoet. Aan de rand van de stad zullen ze de bruidegom opwachten. Maar het duurt langer dan verwacht. Ze zitten al een uur te wachten en nog geen bruidegom te zien. De eerste begint al te gapen en voor ze het weten dutten ze in.

Daar zit overigens geen verschil in bij de vrouwen, want we lezen dat ze allemaal in slaap vallen. Maar dan opeens klinkt er een stem: 'Daar is de bruidegom. Ga hem tegemoet.' Het blijkt dat de olielampjes inmiddels zijn uitgegaan. De olie in de lampen is op.

De slimme vrouwen hebben echter olie in kruiken bij zich, vullen de lampen en ontsteken die. De minder slimme vrouwen hebben geen olie en moeten eerst terug de stad in om de olie op te halen. Echter in de tijd dat zij in de stad zijn om olie te kopen, komt de bruidegom en gaat met de wijze vrouwen naar de bruid.

Als de bruid en bruidegom met elkaar verenigd zijn, wordt de deur van de bruiloftszaal gesloten. Als later de andere vrouwen die eerst nog olie moesten kopen aankomen bij de

bruiloftszaal worden ze niet meer binnen gelaten. Op hun roepen om binnen gelaten te worden, krijgen ze als antwoord dat de bruidegom hen nooit gekend heeft.

Harde woorden. Woorden die we maar beter niet kunnen aanhoren. Wat wil de gelijkenis ons nu precies zeggen. Ja, dat we genoeg olie moeten hebben voor het moment dat Jezus terug zal komen op aarde. Daar zullen velen het direct mee eens zijn.

Jezus is de bruidegom. Wij zijn de jonge vrouwen: wijze en minder wijze vrouwen. We blijken geleidelijk aan in slaap te vallen, terwijl we wachten op Jezus' komst. Dat is echter niet het grootste probleem, of ...

Zelf heb ik altijd gedacht dat we op ieder moment bereid moesten zijn om de Heer te begroeten. Dat de kern van de gelijkenis dus was dat we elke dag bereid moeten zijn voor de wederkomst van onze Heer en Heiland.

Wat ik 'ontdekte' in de tekst, zoals ik dat verwoordde in de uitnodiging die ik per mail verstuur, is dat Jezus ons niet zozeer wil zeggen dat we iedere dag bereid moeten zijn Hem te ontmoeten, maar dat Jezus aan wil geven dat de komst van zijn Koninkrijk wel eens veel langer op zich zou kunnen laten wachten dan we gedacht hadden.

En natuurlijk blijft het staan dat we bereid moeten zijn om onze Heer iedere dag te begroeten. Maar de kern van de gelijkenis is volgens mij dat we de Heer ook moeten blijven vertrouwen op zijn woord als de komst van de Bruidegom veel langer op zich laat wachten.

We mogen ook zeggen dat we op de Heer moeten blijven vertrouwen als we nu soms nog helemaal niets zien van dat Koninkrijk. Misschien soms zelfs het omgekeerde. Sommige mensen moeten er heel diep doorgaan in hun leven. Sommige mensen krijgen klap na klap te verwerken. Waar is God? Waar is zijn Koninkrijk?

Anderen krijgen het moeilijk bij het zien van de vele rampen die onze wereld treft. Weer anderen krijgen het moeilijk omdat het hen zo goed gaat in het leven. We hebben God helemaal niet nodig. Waarom, we redden ons prima.

We vallen allemaal in slaap. Ons geloof en vertrouwen staat bij tijd en wijle op een laag pitje. Hoe zit het met onze olievoorraad, gemeente? Ik schrik als ik dit zo op mezelf betrek. De harde woorden van de Bruidegom: 'Ik heb u nooit gekend.' Maar ik was toch jaren predikant, ik was toch meerdere perioden ouderling of diaken. Ik was toch ... Ik heb toch ...

We leven in tijden van veel voorspoed, in ieder geval materieel gezien. We denken God vaak niet nodig te hebben. Anderen zijn misschien toch wel heel trouw kerkelijk, maar hebben misschien ten diepste toch niet zoveel met God. Is God misschien meer een theorie dan werkelijkheid.

Hoe zit het met onze olievoorraad? Hebben we geloof en vertrouwen? Houden we onze olievoorraad op peil? Houden we contact met God? Heeft de Bruidegom ons gekend als Hij terugkomt? Of zal Hij tegen ons ook zeggen: 'Ik heb u nooit gekend?'

Spannende vragen. Toch vragen die we goed tot ons moeten laten doordringen. De gelijkenis van Jezus waarschuwt ons dat we ons geloof gaande moeten zien te houden. Dat we ons vertrouwen op God telkens weer moeten versterken. Alle vrouwen in de gelijkenis vielen in slaap. Dat was niet het grote probleem.

Het probleem was dat ze niet voorbereid waren op een langdurig uitblijven van de bruidegom. Dan komt die vraag opnieuw tot ons. Zijn wij voorbereid om de komst van onze Heer? Hebben we olie als Hij vandaag of morgen komt? Maar hebben we ook olie als het nog dertig of veertig jaar duurt?

De olie is ons geloof, onze vertrouwen op God, ten diepste de Heilige Geest in ons leven. Die olie moet telkens weer aangevuld worden. Steeds opnieuw moet de voorraadkruik weer bijgevuld worden.

Deze kan worden bijgevuld met tijd nemen voor dagelijkse omgang met God in Bijbel lezen en gebed. Kerkdiensten bezoeken en met elkaar over ons geloof in gesprek zijn. Maar ook in liefde onze handen uit de mouwen steken om ons geloof praktisch te maken.

Ook in de vakantie? Ja, ook in de vakantie. We weten immers niet wanneer de Bruidegom komt. Als geloven een lifestyle is, een levensstijl, dan zal Gods olie, zijn Geest, blijven stromen in ons leven, dan raakt onze voorraad niet op en dan zullen we op Gods tijd het hemelse bruiloftsfeest mogen vieren.

Ga met God en blijf bij Hem. Amen.